Quelle: https://manuscripta.at/?ID=26449
Copyright: Admont, Benediktinerstift

cias, ut pte ꝗ scandalizent alie, sꝰ pcius edifice
tur. Simus S. monui opꝰ nro compuncti, ut po
simus dce dno cum psalmista, Holocausta me
dullata offimus tibi. Holocaustum uero totu
mcensum dr. Holocaustum autē dno offert, qui
totum se dno offert, q' ad monachos spaliter pti
net ordinē. Ꝑ medullam uero holocausti, cōpunc
cio designatur. Holocaustum autē sine medulla
est bonum opus sine compunccōe. holocaustum
aut deo medullatum offerimus, qn bonum opus
cum cōpunccōe pficimus. Hanc medullam pr
psalmista alibi pmsuedinem nominat. Holo
caustum mqud tuum pmsue fiat. Magna ꝗ
tus cōpunccio, de qua iuntas patꝰ scriptum est.
Ꝛ interrogauit alium senem dicens, Pat quid
faciam? Dicit ei senex, Flere debemus semp. Co
tigit autē aliqꝫ senem mori aliquando, et post mo
dum insepulum reuerti, et interrogauimus eum
dicentes, Quid uidisti abbas? Et narrauit no
bis plorans. Audiui illic uocem sine fine cessa
cione dicentem. Ve mihi, ve mi. Sic et nos sep
dice debemus. Aptissime uero mihus possumus
agere, quare nobis flē iniungat, scilicet, ne p
hunus uite discessum, luctum remanemus eius.
Utile namqꝫ salutum est, hic ad tempus deplora
re, qua hec uita breuis ē, labens et cito transitura
ē. Illa alia uita nullum finem habet, nunqꝫ fini
etur. Sicut sci sine fine gaudebunt in celo cum a
gelis, sic et pccores sine fine cruciabunt in inferno